

[Niels Andersen.]

at vi ønsker liberaliseringen ført til tops netop for at fremskaffe så billige varer til landet som overhovedet muligt. Men der er en anden overordentlig vigtig ting, som kommer med ind i billedet vedrørende liberaliseringsspørgsmålet, og det er beskæftigelsen. Det har nemlig vist sig, at den beskyttelse, der hidtil har fundet sted igennem denne lovgivning, som nu holder 25 års jubilæum, ikke har ført til øget velstand, og den har heller ikke ført til øget beskæftigelse. Hvad er så forudsætningen herfor? Det er ganske simpelt, at man ophæver beskyttelsen og skaffer sig et større marked, og et større marked er forudsætningen for, at vi kan få en større beskæftigelse. Det vil igen sige, at vi skal nå frem til at fremstille varer, der i pris er konkurrencedygtige på verdensmarkedet. Nøglen til verdensmarkedet er også i nogen grad nøglen til at løse beskæftigelsesspørgsmålet.

Ud over disse betragtninger vil jeg sige til det ærede medlem hr. Weikop, at under det ærede medlems omtale af administrationen var jeg lige ved at få den opfattelse, at det ærede medlem var gået over i retsforbundets lejr, for var det ikke en hel, så var det i hvert fald en halv retsstatstale, det ærede medlem holdt vedrørende spørgsmålet om administrationen. Det er da givet, at vi ikke er interesseret i at opretholde nogen som helst overflødig administration, men hvis det ærede medlem hr. Weikop havde været opmærksom ved lovforslagets første behandling, ville han have bemærket, at den højtærede handelsminister klart gav udtryk for, at det var meningen, at der skulle finde en afvikling sted af det antal mennesker, der var tilknyttet varedirektoratet. Det er naturligvis hensigten i takt med den liberalisering, der finder sted, også at nedbringe antallet af mennesker, som er beskæftiget i den pågældende institution.

Det ærede medlem hr. Weikop talte videre om dette 25 års jubilæum og sagde, at han havde ventet, at retsforbundet ville stille forslag om forskellige ting. Vi har jo klart og tydeligt tilkendegivet vor stilling vedrørende lovforslagets formål, og jeg vil meget kraftigt pointere, at det vel næppe nogen sinde tidligere i landets historie,

— jeg kan vel i hvert fald sige i lovens historie — har været tilkendegivet så kraftigt, at det er en klar afviklingslov. Det er naturligvis lykkeligt, at de 5 partier, der har arbejdet med spørgsmålet i udvalget, har kunnet enes om at fremme denne lovgivning.

Jeg skal angående de enkelte ændringsforslag holde mig til de bemærkninger, som udvalgets ordfører har fremført. Kun vil jeg sige, at jeg naturligvis takker den højtærede handelsminister, fordi lovens løbetid er indskrænket til et år, således som jeg fremsatte ønske om ved første behandling. I denne forbindelse tør jeg lige pege på den omstændighed, at det i pressen fra borgerlig side har været anført, at det var venstre og de konservative, der havde rejst kravet om et års løbetid. Sandheden er vel den, at det kun var mig, der rørte ved dette spørgsmål under første behandling.

Må jeg gøre et par bemærkninger om et spørgsmål, jeg også rejste ved første behandling, nemlig materialebevillingerne. Jeg er tilfreds med de oplysninger, jeg har fået af den højtærede boligminister. For at der ikke skal være nogen misforståelse på dette punkt, vil jeg gøre rede for, hvorledes jeg opfatter selve den administration, der finder sted vedrørende materialebevillingerne. Efter de gældende regler er materialebevilling nødvendig til udførelse af offentlige bygge- og anlægsarbejder. Dog kan offentlige byggearbejder indtil 50 000 kr. og offentlige anlægsarbejder indtil 100 000 kr. frit udføres. Endvidere er materialebevilling nødvendig til udførelse af enkelte private byggeforetagender såsom kontor- og butikbygninger, hoteller og restauranter, biografteatre, benzinservicestationer, sportshaller o. s. v.; når byggeomkostningerne overstiger 50 000 kr. Derimod er materialebevilling ikke nødvendig til udførelse af boligbyggeri, fabrikker, værkstedsbygninger, landbrugsbygninger og bygninger, der tjener til gartneri, frugtavl o. s. v. Det er overordentlig glædeligt, at netop disse områder, der tjener til at øge produktionen, er helt fri for denne administration. Endvidere kan alle private anlægsarbejder udføres uden materialebevilling; og med hensyn til de få arter af privat byggeri, som endnu er underkastet materia-